

Корупцията в публичния и частния сектор: отражението върху правата на човека в трети държави

Резолюция на Европейския парламент от 8 октомври 2013 г. относно корупцията в публичния и частния сектор: въздействието върху правата на човека в трети страни (2013/2074(INI))

Европейският парламент,

- като взе предвид Конвенцията на ООН срещу корупцията, открита за подписване в Мерида на 9 декември 2003 г.,
- като взе предвид Устава на Организацията на обединените нации,
- като взе предвид Международния пакт за гражданските и политическите права,
- като взе предвид Международния пакт за икономическите, социалните и културните права,
- като взе предвид Хартата на основните права на Европейския съюз,
- като взе предвид Конвенцията на Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (ОИСР) за борба с подкупването на чужди длъжностни лица в международните търговски сделки, открита за подписване в Париж на 17 декември 1997 г., както и допълващите я препоръки,
- като взе предвид съвместното съобщение на върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност и на Комисията до Европейския съвет и до Съвета от 12 декември 2011 г. относно „Правата на човека и демокрацията в основата на външните действия на ЕС – към по-ефективен подход“ (COM(2011)0886),
- като взе предвид Стратегическата рамка на ЕС относно правата на човека и демокрацията и Плана за действие на ЕС относно правата на човека и демокрацията, приети на 3179-ото заседание на Съвета по външни работи, проведено на 25 юни 2012 г.,
- като взе предвид съобщението на Комисията до Съвета и до Европейския парламент от 8 май 2001 г., озаглавено „Ролята на Европейския съюз за насърчване на правата на човека и процеса на демократизация в трети страни“ (COM(2001)0252),
- като взе предвид съобщението на Комисията до Европейския парламент, Съвета, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите от 25 октомври 2011 г., озаглавено „Обновена стратегия на ЕС за периода 2011–2014 г. за корпоративната социална отговорност“ (COM(2011)0681),
- като взе предвид сборника документи на Съвета, озаглавен „Включване на въпросите на правата на човека и равенството между половете във всички аспекти на европейската политика за сигурност и отбрана“¹, и по-специално документа на Съвета,

---

¹ Съвет на Европейския съюз, 2008 г.

озаглавен „Общи стандарти на поведение за операциите в рамките на ЕПСО“ (док. 08373/3/2005),

- като взе предвид Декларацията на хилядолетието на Организацията на обединените нации от 8 септември 2000 г.,
- като взе предвид Глобалния план за действие „Изпълнение на поетия ангажимент: Обединени да постигнем Целите на хилядолетието за развитие“, приет от Общото събрание на ООН на 10 октомври 2010 г.,
- като взе предвид съобщението на Комисията до Европейския парламент, Съвета, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите от 27 февруари 2013 г., озаглавено „Живот за всички: Премахване на бедността и осигуряване на устойчиво бъдеще за света“ (COM(2013)0092),
- като взе предвид доклада на Европейската инвестиционна банка (ЕИБ), озаглавен „Политика за предотвратяване и възпиране на корупцията, измамите, скритото договаряне, принудата, прането на пари и финансирането на тероризъм при извършването на дейността на ЕИБ“, („Политика на ЕИБ за борба с измамите“), приет през 2008 г.,
- като взе предвид политиката по прилагане на законодателството и процедурите на организация (ППЗП) на Европейската банка за възстановяване и развитие (ЕБВР), която влезе в сила през март 2009 г.,
- като взе предвид Ръководните принципи на ООН за бизнеса и правата на човека: Прилагане на рамката на ООН „Утвърждаване, спазване и правни средства за защита“ (HR/PUB/11/04),
- като взе предвид своята резолюция от 7 юли 2011 г. относно външните политики на ЕС в полза на демократизацията¹,
- като взе предвид своята резолюция от 11 декември 2012 г., озаглавена „Стратегия за цифрова свобода в рамките на външната политика на ЕС“²,
- като взе предвид Насоките на ЕС относно защитниците на правата на човека, приети на 2914-ото заседание на Съвета по общи въпроси от 8 декември 2008 г.,
- като взе предвид „Документа от Монтьрьо относно съответните международни правни задължения и добри практики за държавите, свързани с дейността на частни военни и охранителни дружества по време на въоръжени конфликти“, приет в Монтьрьо на 17 септември 2008 г.,
- като взе предвид Наказателната конвенция на Съвета на Европа относно корупцията, открита за подписване на 27 януари 1999 г., и Гражданската конвенция на Съвета на Европа относно корупцията, открита за подписване на 4 ноември 1999 г., както и Резолюциите (98) 7 и (99) 5, приети от Комитета на министрите на Съвета на Европа на 5 май 1998 г. и на 1 май 1999 г. относно създаването на „Група държави срещу корупцията“,
- като взе предвид заявлението от Джакарта относно принципите за агенциите за борба

---

¹ ОВ С 33 Е, 5.2.2013 г., стр. 165.

² Приет текст, P7_TA(2012)0470.

с корупцията, прието на 26–27 ноември 2012 г.,

- като взе предвид Принципите от Париж за националните институции по правата на човека¹,
  - като взе предвид Ръководните насоки на ОИСР за многонационалните предприятия²,
  - като взе предвид Тристранната декларация на Международната организация на труда (МОТ) за принципите относно многонационалните предприятия и социалната политика³,
  - като взе предвид инициативата на ООН „Глобален договор“⁴,
  - като взе предвид Международния кодекс за поведение на частните доставчици на услуги в областта на сигурността,
  - като взе предвид Договора за търговията с оръжие, приет на заключителната конференция относно Договора за търговията с оръжие, проведена в Ню Йорк на 18–28 март 2013 г.⁵,
  - като взе предвид член 48 от своя правилник,
  - като взе предвид доклада на комисията по външни работи и становището на комисията по развитие (A7-0250/2013),
- A. като има предвид, че корупцията може да се определи като злоупотреба с възложена власт за лична или колективна, пряка или непряка изгода, и като има предвид, че корупционните действия включват, наред с другото, престъпните състави на подкуп, присвояване, търговия с влияние, злоупотреба със служебни функции и незаконно обогатяване, както е определено от Конвенцията на ООН за борба с корупцията; като има предвид, че измамите, изнудването, шантажирането, злоупотребата с дискреционни правомощия, фаворизацията, непотизмът, клиентелизмът и незаконният политически принос са тясно свързани с корупцията; като има предвид, че корупцията може да бъде свързана с организираната престъпност, действаща под колективно ръководство, наред с официалните структури, по-специално когато органите не успеят да осигурят да приложат закона;
- Б. като има предвид, че корупцията увековечава и задълбочава неравните, несправедливите и дискриминационните резултати по отношение на равноправното упражняване на правата на човека, независимо дали става въпрос за граждански, политически и икономически или социални и културни права; като има предвид, че корупцията може да има негативни последици за околната среда и засяга непропорционално групите в най-неравностойно положение и маргинализираните групи в обществото, като по-конкретно възпрепятства техния равен достъп до участие в политическия живот, публични услуги, правосъдие, безопасност, земя, работни места, образование, здравеопазване и жилищно настаняване, и като има предвид, че корупцията засяга преди всичко напредъка в посока към премахване на

---

¹ Резолюция A/RES/48/134 на Общото събрание на ООН.

² ОИСР (2011 г.), Насоки на ОИСР за многонационалните предприятия, издателство ОИСР.

³ Международна организация на труда, 2006 ISBN 92-2-119010-2 и 978-92-2-119010-3.

⁴ Ню Йорк, седалище на ООН, 26 юли 2000 г.

⁵ Общо събрание на ООН, A/CONF.217/2013/L.3.

дискриминацията, към постигане на равенство между половете и овластяване на жените чрез ограничаване на техния капацитет да претендират правата си;

- В. като има предвид, че корупцията може да навреди на икономическото развитие на държавите, като понякога създава пречки пред търговията и инвестициите;
- Г. като има предвид, че корупцията е част от принципа на добро управление, както е приет и определен от член 9, параграф 3 и член 97 от Споразумението от Котону;
- Д. като има предвид, че корупционните действия и нарушенията на правата на човека обикновено включват злоупотреба с власт, липса на отчетност и институционализиране на различни форми на дискриминация; като има предвид, че корупцията винаги се среща по-често, когато прилагането на правата на човека не е достатъчно или липсва изцяло, и като има предвид, че корупцията често подкопава ефективността на институциите и органите, които по правило предоставят контрол и взаимно възпиране и имат за цел да гарантират зачитането на демократичните принципи и правата на човека, като например парламентите, правоприлагащите органи, съдебната система, правната система и гражданското общество;
- Е. като има предвид, че като цяло корупцията е дълбоко вкоренена в менталитета на обществата, в които прониква, и като има предвид, че всички усилия за борба с нея следва да се съсредоточават преди всичко върху образователната система, като се насочват към хората на възможно най-ранна възраст;
- Ж. като има предвид, че държавите понякога не действат за предотвратяване или за наказване на корупцията в публичния и частния сектор, в нарушение на международните си задължения по силата на Международния пакт за гражданските и политическите права и Международния пакт за икономическите, социалните и културните права, както и другите международни и регионални инструменти за права на човека;
- З. като има предвид, че корупцията изкривява размера и състава на държавния бюджет, като сериозно вреди на капацитета на държавата да използва максимално наличните си ресурси, за да прилага напълно икономическите, социалните и културните права, и като има предвид, че корупцията отклонява много финансови средства от инвестиции в икономиката, което пречи на възстановяването на държавите в икономически затруднения, включително и на държавите – членки на ЕС;
- И. като има предвид, че корупцията при хората на високи постове може да предизвика тежка несигурност и нестабилност в засегнатата държава и дори да я изложи на опасност;
- Й. като има предвид, че според Световната банка корупцията представлява 5 % от световния БВП (2,6 трилиона щатски долара), като над 1 трилион щатски долара се плащат всяка година под формата на подкупи, и като има предвид, че корупцията представлява 10 % от общите разходи за стопанска дейност в световен мащаб и 25 % от разходите на договорите за обществени поръчки в развиващите се държави¹;
- К. като има предвид, че според оценки на Световната банка всяка година 20 до 40 милиарда щатски долара, съответстващи на 20 % до 40 % от официалната помощ за развитие, се присвояват от публичните бюджети в развиващите се държави чрез

---

¹ Инициатива „CleanGovBiz“, ОИСР, 2013 г.

корупция на високо равнище и се укриват в чужбина¹;

- Л. като има предвид, че от 2000 г. до 2009 г. развиващите се държави са изгубили 8,44 трилиона щатски долара под формата на незаконни финансови потоци, което е 10 пъти повече от чуждата помощ, която са получили; като има предвид, че всяка година през изминалото десетилетие развиващи се държави са губели по 585,9 милиарда щатски долара годишно чрез незаконни потоци; като има предвид, че средствата, присвоявани всяка година чрез корупция, са достатъчни, за да нахранят повече от 80 пъти гладните хора по света, докато подкупите и кражбите увеличават с 40 % общите разходи за проекти за осигуряване на безопасна питейна вода и канализация по света²;
- М. като има предвид, че като представлява заплаха за укрепването на демокрацията и спазването на правата на човека, корупцията продължава да бъде основната причина и катализатор на конфликти, широко разпространени нарушения на международното хуманитарно право и безнаказаност в развиващите се страни, и като има предвид, че статуквото на корупцията и незаконното обогатяване в рамките на постове в държавната власт е довело до „грабене“ и увековечаване на властта, както и до създаване на нови въоръжени групировки и широко разпространено насилие;
- Н. като има предвид, че корупцията в съдебния сектор нарушава принципа на недискриминация, достъпа до правосъдие и правото на справедлив съдебен процес и на ефективна защита, които са средства за упражняване на всички други права на човека, и като има предвид, че корупцията сериозно изкривява независимостта, компетентността и безпристрастността на съдебната система и на публичната администрация, което засилва недоверието в публичните институции, като подкопава принципите на правовата държава и води до насилие;
- О. като има предвид, че предоставянето на обществени услуги дава възможност на държавите да изпълняват своите международни задължения във връзка с правата на човека, като гарантират снабдяване с вода, храна, здравеопазване, образование, жилищно настаняване, сигурност и ред като елементи на човешкото развитие, и като има предвид, че корупцията при обществените поръчки процъфтява в отсъствието на откритост, прозрачност, информация, конкуренция, стимули, ясни правила и норми, които се прилагат строго, а също и когато не се извършва независим мониторинг и няма механизми за санкциониране;
- П. като има предвид, че широко разпространената корупция, липсата на прозрачност, на достъп до информация и на приобщаващо участие във вземането на решения възпрепятства гражданите да търсят отчетност от правителствата и политическите представители, за да се гарантира, че приходите, свързани с ресурсите и проучването на пазара, се използват за гарантиране на техните права на човека; като има предвид, че задачата на правителствата е да положи всички усилия в борбата срещу корупцията както в публичните, така и в частните дружества;
- Р. като има предвид, че защитниците на правата на човека, медиите, организациите на гражданското общество (ОГО), профсъюзните организации и разследващите журналисти играят ключова роля в борбата срещу корупцията чрез осъществяване на контрол върху публичните бюджети, мониторинг на дейността на правителството и големите – по-специално международни – дружества и на финансирането на

---

¹ Инициатива „CleanGovBiz“, ОИСР, 2013 г.

² Незаконни финансови потоци от развиващите се страни за десетилетието, завършващо през 2009 г., Global Financial Integrity (Глобален финансов интегритет).

политическите партии, като предоставят умения за изграждане на капацитет и опит и изискват прозрачност и отчетност; като има предвид, че журналистите, които съобщават за наличие на корупция и организирана престъпност, все по-често стават прицел и обект на тормоз от страна на организирани престъпни групи, „паралелни сили“ и публични органи, особено в развиващите се държави;

- С. като има предвид, че свободният и независим печат и медии както онлайн, така и офлайн, са от съществено значение за гарантиране на прозрачност и контрол – и двете необходими в борбата с корупцията, като предоставят платформа за разобличаване на корупцията и осигуряват на гражданите и обществото достъп до информация;
- Т. като има предвид, че отворените данни и отвореното правителство предоставят права на гражданите, като им дават достъп до информацията относно правителствените бюджети и разходи;
- У. като има предвид, че лицата, които подават сигнали за нарушения, са от жизненоважно значение за разкриване на корупцията, измамите, лошото управление и нарушенията на правата на човека, въпреки големия личен риск, и като има предвид, че липсата на защита срещу репресивни мерки, контрол на информацията, закони за клеветата и дискредитирането и недостатъчното разследване на сигналите на лицата може както да възпре хората да говорят открито, така и често да изложи на риск тяхната лична безопасност, а също и безопасността на техните семейства; като има предвид, че ЕС има задължението да ги защитава, особено като използва по възможно най-добрия начин инструментите за сътрудничество, и по-специално Европейския инструмент за демокрация и права на човека (ЕИДПЧ);
- Ф. като има предвид, че извънредните ситуации и постъпващата помощ създават възможности за корупция поради естеството на дейностите и сложността на действията и лицата, които ги извършват, и като има предвид, че тези „възможности“ включват подкупи, затрудняване на извършването на дейността, изнудване, пред което са изправени служителите от агенциите за помощ, неправомерно поведение от страна на служителите от агенциите за помощ, измами, невярно счетоводство, отклоняване на получената помощ и експлоатация на нуждаещите се, и подхранват широко разпространеното чувство на отчаяние по отношение на всички публични органи; като има предвид, че отклоняването на хуманитарната помощ е сериозно нарушение на международното хуманитарно право;
- Х. като има предвид, че 25 % от общия брой започнати разследвания от Европейската служба за борба с измамите (OLAF) са се отнасяли до външната помощ на ЕС за трети държави и че 17,5 милиона евро са били възстановени в резултат от тези разследвания¹;
- Ц. като има предвид, че помощта на ЕС за развиващите се страни може да се пропилее без система с подходящи контрол и взаимно възпиране в страните бенефициенти и пълен независим мониторинг на системата за интегритет, който да придружава използването на средствата;
- Ч. като има предвид, че се твърди, че европейските публични банки в качеството им на институции на ЕС (ЕИБ) или тези, в които по-голямата част от акционерите са държавите – членки на ЕС (ЕБВР), са били замесени в корупционни скандали по време на своите операции извън Европейския съюз;

---

¹ OLAF, Годишен доклад за 2011 г.

- Ш. като има предвид, че донорите и международните финансови институции (МФИ), като например Световната банка (СБ) и Международния валутен фонд (МВФ), следва да насърчават провеждането на ефективна реформа на управлението в страните длъжници и да допринасят за ефективна борба срещу корупцията, също така като правят критична оценка и преодоляват рисковете от корупция и деградация на правата на човека, свързани с много мерки, наложени в контекста на програмите за реструктуриране, като например приватизацията на държавни предприятия и ресурси;
- Щ. като има предвид, че трафикът на хора до голяма степен разчита на сложни корупционни мрежи, които пресичат всички клонове на правителството, публичната администрация, правоприлагането и частния сектор в страните на произход, на транзитно преминаване и на местоназначение на жертвите, и като има предвид, че корупцията отслабва действията на участниците в борбата с трафика, което се дължи на корупцията на полицейските и съдебните служители, както и на корупцията в процедурите за задържане и наказателно преследване на трафикантите и предоставянето на правна помощ и свидетелска защита на жертвите на трафика на хора;
- АА. като има предвид, че корупцията и нарушенията от страна на въоръжените сили, сектора на отбраната, правоприлагащите органи и мироопазващите сили водят до сериозни рискове за живота, физическата неприкосновеност, защитата, свободата и правата на гражданите в развиващите се страни, и като има предвид, че секторът на отбраната и възлагането на обществени поръчки в областта на отбраната продължава да се характеризира с неприемливи равнища на корупция и се ползва с особена защита от тайна въз основа на националната сигурност; като има предвид, че обществените поръчки за доставка на оборудване за сигурност следва да бъдат подложени на строг контрол;
- АБ. като има предвид, че използването на частни военни и охранителни дружества от страна както на публични, така и на частни лица, е нараснало експоненциално през последните двадесет години, и като има предвид, че поради естеството на тяхната дейност частните военни и охранителни дружества са особено уязвими към корупция и срещу тях са повдигани обвинения в тежки нарушения на правата на човека, въпреки че дейността им основно е в област извън строго регулиране, без отчетност пред обществеността, каквато обикновено се изисква от въоръжените сили;
- АВ. като има предвид, че равнището на изпълнение, използване и ефикасност на взаимната правна помощ и механизмите за възстановяване на средства съгласно глави IV и V от Конвенцията на ООН срещу корупцията остава ниско сред държавите, страни по тази конвенция, и като има предвид, че тези държави все още не са изпълнили изцяло задълженията си по глава IV („Международно сътрудничество“) и V („Възстановяване на средства“) от тази конвенция по отношение на международното сътрудничество, и по-специално все още не са изпълнили в достатъчна степен взаимните си задължения за правна помощ съгласно член 46 от конвенцията;
- АГ. като има предвид, че лошо регулираната и непрозрачната глобална търговия с конвенционални оръжия и боеприпаси води до конфликти, корупция, бедност, нарушаване на правата на човека и безнаказаност;
- АД. като има предвид, че в развиващите се страни корупцията на високо равнище се извършва най-вече със съучастието и дори с подкрепата на определени бизнесмени, адвокати, финансови институции и държавни служители в развитите страни,

включително и в държавите – членки на ЕС, и като има предвид, че при крещящо незачитане на актовете на равнище ЕС и на международно равнище за борба с изпирането на пари тези институции и корпорации са предоставили канали за изпиране на постъпленията от корупция в развитите и развиващите се страни, за създаване на непрозрачни структури и за скриване на активи в „юрисдикции на тайната“;

АЕ. като има предвид, че основан на правата на човека подход към антикорупционните политики засилва общата осведоменост, че в допълнение към публичните средства, от корупция са засегнати и индивидуалните права и възможности на гражданите; като има предвид, че това тясно свързване на международните движения за борба с корупцията и движенията за права на човека ще повиши обществената осведоменост и търсенето на откритост, отчетност и справедливост, и като има предвид, че свързването на корупционни действия с нарушенията на правата на човека създава нови възможности за действие, по-специално в случаите, когато може да се води борба срещу корупцията чрез използване на съществуващите национални, регионални и международни механизми за мониторинг на спазването на правата на човека;

Съгласуваност между вътрешните и външните политики

1. Счита, че ЕС може да се превърне в надежден и влиятелен лидер в борбата срещу корупцията само ако се справи с проблемите на организираната престъпност, корупцията и прането на пари в рамките на собствените си граници по адекватен начин; приветства в това отношение „Доклада на ЕС за борбата с корупцията“, който предстои да се издаде от Комисията; изразява надежда, че определянето от страна на Комисията на области, уязвими по отношение на корупцията в държавите членки, ще спомогне за увеличаване на антикорупционните усилия, улесняване на обмена на най-добри практики, разкриване на тенденциите в ЕС и стимулиране на развитието на партньорско обучение и по-нататъшното спазване на ангажиментите на ЕС и международните ангажименти; приканва Комисията да представи инициативи на политиката на ЕС в областта на борбата срещу корупцията, като например план за действие на ЕС срещу корупцията;
2. Приветства във връзка с това предоговарянето Директивата относно данъчното облагане на спестявания, предназначена да премахне ефективно банковата тайна; счита, че укрепването на регулирането и прозрачността по отношение на дружествени регистри и регистри на доверителна собственост във всички държави – членки на ЕС, е предпоставка за справяне с корупцията както в ЕС, така и в трети държави; счита, че правилата на ЕС следва да налагат задължение за регистрация на всички юридически структури и техните данни за действителна собственост, както и за публикуване на тази информация в интернет, с цифрово маркиране и във формат, който допуска търсене, така че да има безплатен достъп до нея;
3. Счита, че ЕС следва да последва примера на САЩ по отношение на приемането на Закона от 2012 г. за отговорност за спазването на принципите на правовата държава по повод случая Сергей Магнитски („Sergei Magnitsky Rule of Law Accountability Act 2011“) и да приеме подобно законодателство на равнище ЕС, като емблематична и оперативна рамка за установяване на връзката между корупцията и нарушаването на правата на човека; следователно призовава Съвета да приеме решение за приемане на общ списък на ЕС на длъжностните лица, отговорни за смъртта на Сергей Магнитски, за последвалото съдебно прикриване и за продължителния и неспиращ тормоз, упражняван върху семейството му; добавя, че това решение на Съвета следва да налага целеви санкции на тези длъжностни лица, като например визова забрана в

целия ЕС и заповед за замразяване на всички финансови активи, които те или техни близки роднини притежават в рамките на Европейския съюз; призовава Комисията да изготви план за действие, с цел да се създаде механизъм за изготвяне на списък и за налагане на подобни целеви санкции върху длъжностни лица от трети страни (включително полицаи, прокурори и съдии), участващи в тежки нарушения на правата на човека и съдебни „манипулации“ срещу лица, които подават сигнали за нарушения, журналисти, които докладват за корупция, и активисти за права на човека в трети държави; подчертава че критериите за включване в списъка следва да са изградени на основата на добре документирани, сближавачи и независими източници и убедителни доказателства, позволяващи механизми за правна защита на съответните лица;

Отчетност и прозрачност на външната помощ и публичните бюджети

4. Напълно подкрепя ангажимента на ЕС за възприемане и прилагане във всички негови политики за развитие на концепцията за демократична ангажираност, т.е. действителното и пълноценно участие на хората в проектирането, изпълнението и мониторинга на стратегиите и политиките за развитие на донорите и правителствата партньори; счита, че такава политика насърчава участието на бенефициентите по програмата и следователно допринася за по-голям мониторинг и отчетност в борбата срещу корупцията; насърчава Комисията и държавите членки да прилагат принципа на условност по отношение на международните норми в областта на корупцията в програмите си за подпомагане на развитието и да въведат антикорупционна клауза в договорите за възлагане на поръчки, съгласно препоръките на ОИСР; изисква от Комисията да продължи да насърчава високи равнища на прозрачност на помощта в цифрови, машинночетими формати и с помощта на общ стандарт за осигуряване на сравнимост с други донори, а също и по-специално – в съответствие с потребностите на правителствата бенефициенти;
5. Подчертава, че за да се гарантира, че инструментите за смесено финансиране увеличават ефективността на финансирането за развитие, е необходимо да се преразгледа управлението на тези инструменти с цел осигуряване на по-голяма прозрачност по отношение на критериите за подбор на проекти и отчетност пред обществото като цяло; припомня, че определянето на критичен брой минимални изисквания за подбора, мониторинга и оценката на проектите би улеснило сравнимостта и би създавало последователна основа за предоставяне на информация относно осъществяването на дейностите; отбелязва, че въздействието на проектите върху напредъка и развитието следва да се докладва системно, за да се обясни използването на ресурсите за помощта от инструментите за смесено финансиране не само пред донорите и европейските финансови институции, но също и пред широката общественост;
6. Счита, че Комисията следва да наложи най-високите равнища на интегритет в процесите на възлагане на обществени поръчки за изпълнението на финансирани от ЕС проекти, като насърчава по-специално по-голяма достъпност до покани за участие в търг за местни организации; подчертава, че участието на по-широк кръг заинтересовани лица, а именно засегнатите от процеса на тръжната процедура (като сдружения на собственици на земя, както и групи в неравностойно положение) носи ползи за основан на правата на човека подход към възлагането на обществени поръчки; счита, че основан на правата на човека подход към обществените поръчки насърчава също така органите да дават права на групите в неравностойно положение с цел самите те да участват в процесите на възлагане на обществени поръчки и да разширят критериите, съгласно които дружествата се оценяват в процесите на възлагане на обществени поръчки; припомня, че резултатите от мониторинга на

проекти в сътрудничество с гражданското общество и държането под отговорност на местните органи са от съществено значение за определянето на това дали средствата на ЕС са използвани по целесъобразен начин; настоятелно призовава Комисията да не възлага проекти на изпълнители, чиито действителни собственици не са известни или които имат корпоративна структура, предоставяща им възможност за лесно участие в трансферно ценообразуване;

7. Настоятелно призовава ЕС да насърчава прозрачността чрез подпомагане на създаването на глобална система за проследяване на поетите ангажименти за предоставяне на помощ, за да бъде в състояние да накара държавите донори да спазват своите обещания за помощ и да ги държи отговорни за проектите, институциите или групите, които подпомагат;
8. Освен това припомня необходимостта от предотвратяване на корупционни техники като преувеличаване на разходите за проекти, плащания за фиктивни проекти и работници, нецелесъобразно и корупционно използване на икономически и/или промишлени компенсации, открито присвояване на държавни средства, преувеличени пътни разноски и подкупи, наред с другото, при изпълнението на финансирани от ЕС проекти; следователно настоява за необходимостта от мониторинг на цялата дължина на веригата за финансиране от ЕС, включително разработването на политиките и регулирането, планирането и бюджетирането, финансирането, фискалните трансфери, управлението и програмното развитие, организирането на тръжни процедури и възлагането на обществени поръчки, изграждането, функционирането и поддържането, както и плащането за услуги;
9. Предлага Комисията да оповести механизмите за докладване в рамките на ОЛАФ относно злоупотребата с фондове на ЕС сред участниците в обществени поръчки и бенефициери на помощ от ЕС и да изготви политически насоки за обработката на информация, предоставена от лица, които подават сигнали за нарушения, относно тези нарушения в трети страни, които да предвиждат подходящи последващи действия, обратна връзка и защита срещу репресивни мерки, като се обръща специално внимание на положението на най-уязвимите групи от населението, особено на жените, в много развиващи се държави, тъй като те са особено податливи да бъдат мишени на корупция и да сътрудничат при разкриването ѝ, но също и да бъдат по-уязвими и заклеймявани за своето сътрудничество;
10. Подчертава, че ЕС трябва да наблегне върху значението на прилагането на правото на участие и правото на достъп до информация и механизми за публична отчетност, като например отворени данни, като основни принципи на демокрацията във всички платформи за диалог с трети държави, включително в двустранните отношения и на най-високо равнище; подчертава, че свободата на печата и медиите както онлайн, така и офлайн е от жизненоважно значение в това отношение; предлага ЕС да финансира проекти в трети държави за подкрепа на правоприлагането на тези принципи, особено в държави, в които протичат процеси на демократизация, като гарантира интегриране на принципа на равенство между половете и обезпечи включването на гражданското общество, особено на защитниците на правата на човека, профсъюзните организации, жените и особено уязвимите групи от населението в тези процеси, както и като подпомага изготвянето на законодателство за ефективната защита на лицата, които подават сигнали за нарушения;
11. Отбелязва, че в това отношение ЕС трябва да има водеща роля, като дава пример; настоява, че ЕС и неговите държави членки следва активно да участват в международни инициативи за по-голяма бюджетна прозрачност като партньорство за

открито правителство, инициативата „Открит бюджет“ и международната инициатива за прозрачност на помощта, така че да се насърчава такъв ангажимент от държавите партньори като императиви на международните стандарти за правата на човека;

12. Призовава Комисията да предложи разширяване на определението за защитниците на правата на човека в Насоките на ЕС относно защитниците на правата на човека с цел включване на активистите за борба с корупцията, на разследващите журналисти и по-специално на лицата, които подават сигнали за нарушения;
13. Посочва, че ЕС, в качеството си на водещ в световен мащаб донор, следва да се придържа към и да разширява неотдавнашните случаи на обвързване на предоставянето на външна помощ от ЕС с бюджетни реформи към по-голяма прозрачност, достъп до данни и процеси на участие и хармонизиране на ръководните принципи в това отношение с други донори; счита, че ЕС следва да установи ясни и публични референтни критерии и стандарти, като използва основан на стимули подход, с цел правителствата бенефициери да отворят своите бюджетни процеси и да включат прозрачността, общественото участие и компонентите на надзор в своите усилия чрез обучение или техническа помощ; настоятелно призовава ЕС да насърчава и подкрепя развитието на благоприятна среда за надзорните органи в развиващите се държави (включително парламенти, сметни палати, организации на гражданското общество и медиите) да изпълняват своите ключови функции и следователно да водят борба с корупцията;
14. Посочва, от друга страна, че ЕС следва да използва рамката на „напреднали партньорства“ с трети държави, за да упражни ефективен натиск върху режимите, които страдат от ендемична корупция, за предприемане на реформи за прилагане на горепосочените принципи; счита, че политическият диалог, натискът и сътрудничеството от страна на ЕС към необходимостта от реформа следва да бъдат явни и прозрачни и следва да интегрират адекватни и амбициозни механизми за мониторинг; счита, че ЕС следва публично да осъди приемането на закони, които ограничават свободата на медиите и дейностите на гражданското общество като крайъгълни камъни за отчетността, и че той следва да изготви стратегии за адаптиране на отношенията с тези държави, така че да се насърчават реформи по явен начин; подчертава необходимостта от ясно определени и спазвани клаузи за правата на човека в споразуменията с трети държави, които биха дали възможност за прекратяването на всяко споразумение за партньорство, когато са налице тежки нарушения на правата на човека;
15. Подкрепя повишената прозрачност на процеса на вземане на решения относно инвестициите на европейски публични средства, а именно в проекти на ЕИБ и ЕБВР, които могат да имат неблагоприятно въздействие върху правата на човека; настоятелно призовава ЕИБ и ЕБВР да засилят своите политики за борба с измамите и корупцията с цел гарантиране на пълна прозрачност на инвестициите извън Европейския съюз; подчертава необходимостта ЕИБ и ЕБВР да потвърдят своята воля за избягване на рискови инвестиции, по-специално чрез финансови посредници, и да възприемат основан на риска подход и по-добри оценки на въздействието върху правата на човека на проектите, които подкрепят, в допълнение към извършването на добра надлежна проверка на правата на човека и интегритета на всички дейности на техните клиенти; счита, че следва да се отдели специално внимание на осигуряването на участието на обществеността, както и на безплатни предварителни и информирани консултации на засегнатите общности на всички етапи на планирането, прилагането, мониторинга и оценяването на финансираните проекти; настоятелно призовава държавите членки и Комисията да използват своето влияние като изключителни

членове на ЕИБ и основни акционери на ЕБВР с цел насърчаване на съществена реформа на тези институции, за да се даде възможност за по-голям демократичен контрол на техните решения и отчетност;

16. Счита, че международните финансови институции като МВФ и Групата на Световната банка следва да провеждат оценка на риска от корупция в рамките на мерките, предложени на държавите длъжници чрез процесите на стабилизиране и асоцииране, в допълнение към оценка на въздействието на последните върху правата на човека; счита, че процесите на стабилизиране и асоцииране следва да включват реформи за подобряване на управлението и прозрачността; настоява, че адекватни и независими системи за надзор, които са добре осигурени с ресурси, следва да проследяват изпълнението на програмите, като провеждат чести одити и проверки; добавя, че следва да се обърне специално внимание на завземането на земя, принудителното изселване, възлагането на обществени поръчки в областта на отбраната, отделните бюджети за отбраната и финансирането на военни и паравоенни дейности в държавите длъжници; призовава държавите членки да използват своето влияние като членове на МВФ и Световната банка, за да окажат натиск за по-голяма прозрачност и механизми за участие при преговорите за процесите на стабилизиране и асоцииране и други програми за финансиране и да насърчават по-голям демократичен контрол на техните решения и отчетност;
17. Призовава двустранните и многостранните финансови институции, включително Групата на Световната банка, МВФ, регионалните банки за развитие, агенциите за експортно кредитиране и банките от частния сектор да изискват предприятията от добивната промишленост и правителствата да спазват изискванията на „Публикувай какво плащаш“ и/или стандартите на Инициативата за прозрачност на добивната промишленост за прозрачността на плащанията като предварително условие за цялата подкрепа за проекти;
18. Приветства плана за действие за борба с корупцията, приет на срещата на Г-20 в Сеул, и счита, че създаденият импулс следва да се запази, за да се гарантират координирани международни усилия, насочени към борба с корупцията в ключови области;

Корупция и политики за развитие

19. Подчертава, че тъй като най-бедните хора в развиващите се държави разчитат в голяма степен на обществени услуги, те са несъразмерно засегнати от корупцията в малък мащаб, включително т.нар. „тиха корупция“, когато длъжностните лица не предоставят услугите или приноса, за които правителството им е платило (напр. в случаите на отсъстващи учители в държавните училища или отсъстващи лекари в здравните заведения, осигуряващи първично здравеопазване);
20. Подчертава, че корупцията създава пречки пред преките чуждестранни инвестиции (ПЧИ) и отблъсква външните лица от започване на икономическо сътрудничество с развиващите се държави;
21. Счита, че борбата с корупцията, включително данъчните убежища, укриването на данъци и незаконното изтичане на капитали, е част от по-широките усилия за насърчаване на доброто управление, което се определя като един от ключовите приоритети за повишаване на ефективността на политиката на ЕС за развитие в Програмата за промяна от 2011 г. (СОМ(2011)0637); подчертава необходимостта от цялостно и незабавно прилагане на Конвенцията на ООН срещу корупцията;

22. Посочва, че всички усилия за борба с корупцията следва да бъдат съпътствани от подкрепа за програми, предназначени да предотвратяват корупцията чрез образователни кампании и кампании за повишаване на осведомеността;
23. Припомня ангажиментите, поети чрез Партньорството от Пусан за ефективно сътрудничество за развитие и призовава ЕС и неговите държави членки да ги приложат, за да увеличат съвместните усилия за борба с корупцията и незаконните парични потоци;
24. Счита, че осигуряването на съгласуваност на политиките за развитие е от съществено значение за справянето с корупцията и нейното изкореняване; подчертава също така, че помощта от ЕС, предоставяна в рамките на Инструмента за сътрудничество за развитие (ИСР) и Европейския фонд за развитие (ЕФР), в областта на фискалното управление и действията за борба с данъчните измами трябва да бъде увеличена;

Подобряване на юрисдикцията на държавите – членки

25. Изисква държавите членки да изменят своето наказателно право, когато е необходимо, с цел установяване на юрисдикция над лица независимо от тяхното гражданство, намиращи се на тяхна територия, които са извършили деяния на даване на подкуп или незаконно присвояване на публични средства, независимо от това къде е възникнало престъплението, доколкото постъпленията от тези престъпни дейности се намират във въпросната държава членка или са били изпрани в нея, или лицето има „тясно отношение“ с държавата членка, а именно чрез гражданство, пребиваване или действителна собственост на дружество със седалище или с дъщерно предприятие в държавата членка;
26. Посочва обаче, че държавите членки следва да извършват внимателна преценка при предоставянето на информация на трети страни относно лица, обвинени в корупция, присвояване или укриване на данъци, за да не се замесват несправедливо защитници на правата на човека, както беше сторено в случая с Алес Беляцки;
27. Счита, че законодателството, свързано с клеветата/дискредитирането, може да възпре предоставянето на информация за корупция в трети държави; следователно настоятелно призовава всички държави членки да имат водеща роля, като дават пример и да премахнат санкциите в законите за клевета/дискредитиране в своите правни системи, поне в случаите, когато става въпрос за обвинения в организирана престъпност, корупция и изпиране на пари в държавите членки и в чужбина;
28. Настоятелно призовава държавите членки да приемат, в съответствие с препоръките на Конвенцията на ООН срещу корупцията (UNCAC), законодателни и други мерки, с които умишлено извършено незаконно обогатяване, т.е. съществено увеличение на имуществото на държавен служител, което той или тя не може разумно да обясни във връзка със своето законно възнаграждение, да бъде установено като престъпление;

Изграждане на капацитет на институциите за борба с корупцията

29. Приветства заявлението от Джакарта относно принципите за агенциите за борба с корупцията от ноември 2012 г.; насърчава ЕС и държавите членки да отидат по-далеч и да дадат тласък на международно равнище във връзка с необходимостта от разглеждането на липсата на ефективност при справянето с корупцията на институциите за борба с корупцията, създадени в много развиващи се държави, предимно поради техните институционални договорености, липса на функционална

независимост от изпълнителната власт, липса на политическа подкрепа, източниците на тяхното финансиране, техните правила за подбор и назначаване на длъжностни лица и техните правомощия за правоприлагане;

30. Призовава ЕС и държавите членки да започнат разработването на международни стандарти относно независимостта и ефективността на органите за борба с корупцията, изготвени на междуправителствено равнище с цел окончателно приемане от Общото събрание на ООН, които да са еквивалентни на Принципите от Париж за националните институции по правата на човека или да са в същия енергичен обхват като тях; подчертава, че тези принципи следва да бъдат използвани като референтни критерии за отчетност чрез оценки на изпълнението на партньорски прегледи;
31. Призовава Комисията да консолидира сътрудничеството с други донори и с Международната организация на висшите одитни институции, с цел развитие на капацитета на висшите одитни институции в държавите бенефициери на помощта, за да се приложат международните стандарти за висшите одитни институции в развиващите се държави;
32. Настоятелно призовава ЕС и неговите държави членки да насърчават и демонстрират подкрепа за учредяването на международна комисия срещу корупцията, създадена с международен договор или с протокол към Конвенцията на ООН за борба с корупцията, което би довело до международен орган от разследващи органи, разполагащ с еквивалентни правомощия на националните правоприлагащи органи и органи на прокуратурата, който да разследва и преследва престъпления, свързани с корупция, на националните територии на държавите страни по договора и също така да е в състояние да привлича под съдебна отговорност лица в националните наказателни съдилища;
33. Приканва държавите – членки на ЕС да подкрепят създаването на специален докладчик на ООН относно финансовите престъпления, корупцията и правата на човека с изчерпателен мандат, включително целеви план и периодична оценка на антикорупционните мерки, предприемани от държавите; приканва държавите членки, които са подписали, но все още не са ратифицирали Наказателната конвенция относно корупцията, плод на усилията на Съвета на Европа и открита за подписване на 27 януари 1999 г., да я ратифицират на най-ранната възможна дата;

Корпоративна отговорност

34. Обръща внимание на съществуването на наръчник, основан на Конвенцията на ОИСР за борба с подкупването на чужди длъжностни лица в международните търговски сделки, който позволява на дружествата да предприемат ефективни мерки за вътрешен контрол и ефективни мерки в областта на етиката и привеждането в съответствие с цел предотвратяване и разкриване на трансграничната корупция;
35. Изисква всички предприятия на ЕС да изпълнят своята корпоративна отговорност за спазване на правата на човека в съответствие с ръководните принципи на ООН; приветства готовността на Комисията да разработи насоки за правата на човека за малките и средните предприятия; призовава държавите – членки на ЕС да разработят свои собствени национални планове за изпълнение на ръководните принципи на ООН и да настояват на необходимостта държавите партньори също да се придържат към международно признатите стандарти за корпоративната социална отговорност, като например Насоките на ОИСР за многонационалните предприятия и Тристранната

декларация на МОТ относно принципите за многонационалните предприятия и социалната политика;

36. Призовава за разработване на по-ефективни стандарти за прозрачност и отчетност за технологичните дружества в ЕС във връзка с износа на технологии, които могат да се използват за нарушаване на правата на човека, подпомагане на корупцията или за действия срещу интересите на ЕС в областта на сигурността;
37. Отбелязва, че повечето инициативи за подобряване на корпоративната практика в трети държави, особено в зоните на конфликт, като Глобалния договор на ООН и Насоките на ООН за бизнеса и правата на човека, не създават обща основа и правилно прилагане на насоките, като разчитат на доброволната инициатива на дружествата да ги спазват; призовава ЕС да има водеща роля в международните усилия за създаване на такива нормативни стандарти, най-малко в рамките на юрисдикцията на ЕС, като се постави акцент върху отчетността на директорите на транснационални корпорации и върху механизмите за правна защита за жертвите;
38. Настоятелно призовава Комисията да предложи законодателство, с което се поставя изискване дружествата от ЕС да гарантират, че техните покупки не подкрепят участници в корупция, конфликти и тежки нарушения на правата на човека, а именно като извършват проверки и одити на своите вериги за доставки на суровини и чрез публикуване на констатациите; счита, че задължителното извършване на надлежна проверка от дружества от ЕС, в съответствие с насоките, публикувани от ОИСР, би насърчило европейските предприятия и би довело до по-съгласувани политики на ЕС в областта на правата на човека и политики за развитие, особено в региони, засегнати от конфликти;
39. Отново подчертава необходимостта за ЕС и държавите членки да предприемат подходящи мерки за мониторинг и евентуално налагане на санкции, включително наказателни, на дружествата със седалище, разположено на тяхната територия, които участват в корупционни схеми в трети държави; призовава Комисията да изготви публичен списък на дружествата, които са били осъдени за корупционни практики или чиито служители са подведени под наказателна отговорност за корупционни практики в държавите членки или в трети държави; счита, че подобно изброяване следва да попречи на въпросните дружества да участват в процеси на възлагане на обществени поръчки или да се възползват от фондове на ЕС в държавите – членки на ЕС или в трети държави, в случай на присъда и до окончателно съдебно решение за оправдаване; подчертава факта, че „изготвянето на черен списък“ може да бъде ефективно при разубеждаването на дружествата от участие в корупционни дейности и им предоставя добър стимул за подобряване и укрепване на техните вътрешни процедури за интегритет;
40. Приветства споразуменията, постигнати между Европейския парламент и Съвета, в които се изисква дружествата от добивната промишленост и дърводобивът от девствени гори да оповестяват плащания на правителства по държави и проекти; настоятелно призовава правителствата на всички държави партньори да изискват еквивалентно оповестяване на плащанията на транснационални дружества, вписани в регистъра или регистрирани на финансовите пазари в тяхната юрисдикция; настоятелно призовава ЕС да насърчава този стандарт за отчетност в контекста на своите отношения с държавите партньори; счита, че Комисията, в рамките на предстоящото преразглеждане на въпросното законодателство, следва да разгледа разширяване на обхвата на докладването за всяка отделна държава, така че да се включат транснационалните дружества от всички сектори, както и оповестяване на

повече информация, като например относно продажби, активи, служители, печалби и данъци;

Операции за мир и стабилност

41. Подчертава, че корупцията често подтиква към престъпления и допринася за възникването на конфликти и нестабилност и счита, че ЕС следва да придаде по-голяма тежест на борбата с корупцията в своите усилия за предотвратяване на конфликти и в своите действия за справяне със ситуации на нестабилност;
42. Подчертава решаващата роля на високи стандарти на интегритет сред мироопазващите сили в рамките на ООН и Африканския съюз, а именно в контекста на Механизма за подкрепа на мира в Африка; подкрепя исканията за реформа на системата на ООН за мерки във връзка с интегритета, а именно необходимостта от консолидиране на всички разследвания за неправомерни действия на длъжностни лица, включително разследвания на място, в едно вътрешно образувание за надзор; по тази причина призовава ООН да предприеме мерки с цел да гарантира, че лицата, които стават жертва на мироопазващи сили, имат право на средства за правна защита, и да подобри механизмите за докладване и политиката за защита на лицата, които подават сигнали за нарушения;
43. Подчертава необходимостта от разработване и актуализиране на Общите стандарти за поведение и кодекса за поведение за мисии на ЕС във връзка с общата политика на сигурност и отбрана, които адекватно да отразяват усилията срещу корупцията както в мисиите, така и в районите, в които се провеждат мисии; призовава ЕС и неговите държави членки да предприемат мерки с цел да гарантират, че лицата, които са станали жертва на европейски персонал, участващ в мироопазващи мисии и в мисии в областта на правовия ред, имат ефективно право на средства за правна защита; настоятелно призовава Съвета да изготви безопасни и подходящи механизми за докладване и ефективна политика за защита на лицата, които подават сигнали за нарушения; подчертава, че тези механизми трябва да отчитат въпросите на пола;
44. Приветства инициативи като Документа от Монтрьо и Международния кодекс за поведение на частните доставчици на услуги в областта на сигурността (ICoC); приветства неотдавнашната подкрепа на Европейския съюз за Документа от Монтрьо и големия и увеличаващ се брой на потвържденията от страна на държавите – членки на ЕС; при все това подчертава, че е необходимо по-добро правоприлагане на установените принципи; призовава всички държави – членки на ЕС допълнително да развият своето национално законодателство и регламентация в съответствие със стандартите, изложени в Документа от Монтрьо, и препоръчва те и ЕС да сключват договори единствено с частни военни и охранителни дружества, които поддържат принципите на инициативите; призовава ЕС и неговите държави членки да подкрепят създаването на механизъм за надзор на ICoC, който следва да бъде орган за съответствие, който е в състояние да разглежда жалби и да налага възпиращи санкции (включително изменения на договорите, изискващи допълнителни ограничения, издаване на официални предупреждения, финансови санкции и временно или постоянно премахване на частните военни и охранителни дружества от системата на ICoC) с цел да се гарантира съответствие с техните задължения в рамките на ICoC и в крайна сметка частните доставчици на услуги в областта на сигурността да бъдат държани под отговорност за тях;
45. Изисква ЕС и държавите членки да подкрепят създаването на международна рамка за регулиране на дейностите на частните военни и охранителни дружества, като създадат

равни условия за конкуренция, така че приемащите държави да имат правомощията да регулират частните военни и охранителни дружества и договарящите се държави да могат да използват своята власт за защита на правата на човека и предотвратяване на корупцията; подчертава, че такава рамка трябва да включва възпиращи санкции за нарушения, отчетност за нарушителите и ефективен достъп до средства за правна защита за жертвите в допълнение към система за лицензиране и мониторинг, която да изисква всички частни военни и охранителни дружества да представят независими одити и да участват в задължително обучение за целия персонал в областта на правата на човека;

Международно сътрудничество и подпомагане

46. Препоръчва държавите членки да засилят прилагането на глава IV (Международно сътрудничество) и глава V (Възстановяване на активи) от Конвенцията на ООН за борба с корупцията, особено с цел да се придаде по-голяма ефективност на правната взаимопомощ, поискана от трети държави, по-специално при тълкуването на националното законодателство по начин, който да улеснява поисканата помощ и чрез премахване на връзката между конфискацията и присъдата в отправящата искане държава за целите на предоставяне на правна взаимопомощ, както и чрез предоставяне на необходимите човешки и финансови ресурси, които да позволят на съдебните им системи да разглеждат делата правилно и бързо; настоятелно призовава ЕС да отдаде приоритет на този въпрос от важно значение в трети държави, в които протичат процеси на демократизация, а именно при разглеждането на правните бариери и липсата на готовност за сътрудничество от страна на финансовите центрове в ЕС, които често поддържат неотзивчив и неефективен режим на правна взаимопомощ;
47. Счита, че стандартната клауза за правата на човека, въведена във всички споразумения с трети държави, следва да включва също така ангажимент по отношение на защитата и насърчаването на доброто управление;
48. Насърчава Комисията в следващото преразглеждане на Споразумението от Котону да предложи спазването на принципа на добро управление като съществен елемент от Споразумението и да разшири обхвата на определението на понятието „корупция“, като се даде възможност за санкциониране на нарушенията на клаузата за добро управление при всички сериозни обстоятелства, а не само във връзка с икономическите и секторните политики и програми, в които Европейският съюз е основен партньор от гледна точка на финансовата подкрепа;
49. Приветства решението на работните групи ЕС–Египет и ЕС–Тунис да завършат изготвянето на пътна карта за връщането на незаконно придобити активи, които са все още замразени в редица трети държави; настоятелно призовава ЕС и неговите държави членки да спазват изцяло съществуващите международни норми, уреждащи възстановяването на активи, например глава V от Конвенцията на ООН за борба с корупцията, плана за действие за възстановяване на активи, както е разработен от партньорството на Г-8 от Довил с арабските държави, които се намират в преход, и новата законодателна рамка, разработена от Съвета на 26 ноември 2012 г.; счита, че разпоредбите за възстановяване на активи ще подпомогнат усилията на държавите да компенсират най-лошите последици от корупцията и настоятелно призовава ЕС и неговите държави членки да полагат значителни усилия, насочени към улесняване на връщането на присвоени активи, отнети от предишните режими, на хората от държавите от арабската пролет; подчертава значението на основан на правата на човека подход при разглеждането на възстановяването на активи и държавния дълг от държави, излизащи от режими, при които корупцията е ендемична; подкрепя

инициативи за извършване на одит на външния и вътрешния държавен дълг с цел откриване на корупция и нейното въздействие върху правата на човека; призовава държавите членки да подкрепят инициативите за извършване на одит на дълга;

50. Призовава ЕС и държавите членки да предоставят правна и техническа помощ на развиващите се държави, които желаят да възстановят откраднати активи (или активи, натрупани по незаконен начин от диктатури), които се съхраняват на територията на Европейския съюз;
51. Посочва, че корупцията в търговията с оръжие представлява голяма част от корупцията в световните транзакции; приветства Договора за търговията с оръжие (ДТО), приет от Общото събрание на ООН на 2 април 2013 г., с който се установяват общи задължителни стандарти и критерии за оценяване на международните трансфери на оръжие; приветства ангажимента на държавите членки да подпишат Договора за търговията с оръжие на най-ранната възможна дата и ги призовава да имат също така водеща роля във връзка с усилията на ООН за бързо ратифициране и прилагане на Международния договор за търговията с оръжие от всички държави – членки на ООН; насърчава ЕС да гарантира по-голяма бдителност по отношение на износа на европейските предприятия за производство на оръжия и да води борба с липсата на прозрачност в сектора на търговията с оръжие, особено във връзка с използването на посредници и икономически/промишлени компенсации, в съответствие с Обща позиция 2008/944/ОВППС на Съвета от 8 декември 2008 г. определяща общи правила за режим на контрол върху износа на военни технологии и оборудване;

o

o o

52. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, на Комисията и на Европейската служба за външна дейност, на правителствата и на парламентите на държавите – членки на ЕС, на държавите кандидатки и на асоциираните държави, на Съвета на Европа, на Африканския съюз, на Международния валутен фонд, на Световната банка, на Европейската инвестиционна банка, на Европейската банка за възстановяване и развитие и на Обединените нации.